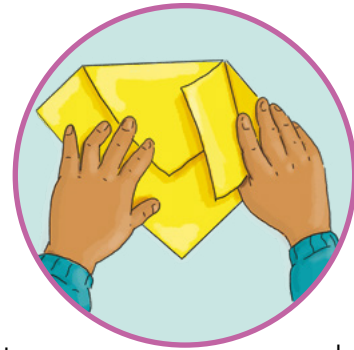

Origami sõbrad

Maryssa Dennis

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

„Vahtunud!” hüüdis Ari õpetaja. Ari klassikaaslased võtsid rivvi, et õue mänguväljakule minna. Kuid Ari läks oma sõpradega alati hoopis raamatukokku. Neile meeldis raamatuid laenutada ja koos meisterdada.

Kristin ja Ella ootasid juba ukse juures. Ari haaras oma raamatu ja paberikuhja. Siis läks ta teiste ees läbi koridori.

„Ma loodan, et „Draakonipidaja saladus” on tagasi toodud!” ütles Ari. „Ma olen tahtnud seda juba

nädalaid laenutada.”

Raamatukokku jõudes lehvitasid tüdrukud kooli raamatukoguhoidjale proua Franklinile. Ta tervitas neid alati laia naeratusega. Kuid täna ta nii säravalt ei naeratanud.

Ari pani raamatu kulmu kortsutades lauale. „Kas ka teile tundus, et proua Franklin on veidi nukker?”

Kristin kehtas õlgu. „Tal on ilmselt lihtsalt kiire.”

„Võib-olla.” Ari võttis istet ja tõmbas välja ühe paberilehe. Ta voltis selle hoolikalt pooleks ja silus volti pöidlaga.

Kuidas saaksid Ari ja ta sõbrad proua Franklinit aidata?

„Mida me täna teeme?” küsis Ella.

„Teeks õige järjehoidjaid?” ütles Ari. „Neid on päris lihtne teha. Ma näitan teile.”

Ari oli õppinud origamisid tegema. See on Jaapanist pärit kunstiliik ehk paberist kujukeste voltimise kunst. Ari teadis, kuidas teha igasuguseid kujusid ja õpetas ka oma sõpradele, mida ta oli õppinud.

Ari näitas Kristinile ja Ellale, kuidas igat volti voltida. Peagi oli neil kõigil väike ruudukujuline järjehoidja.

„See käib lehekülje nurka, niimoodi.” Ari avas oma raamatu ja lükkas järjehoidja lehekülje nurka.

„Lahe!” Kristin haaras järgmise paberilehe. „Ma tahan seda ise proovida.”

Nad meisterdasid ja rääkisid loetud raamatutest ja mida nad tahaksid järgmisena lugeda. Ari heitis taas pilgu proua Franklinile. Ta näis ikka veel veidi nukrana.

Peagi tuli proua Franklin nende laua juurde.

„Tere, tüdrukud!” Ta pani lauale ühe raamatu. See oli draakonipidaja raamat! „See on sulle, Ari. Tean, et sa oled oodanud, et seda lugeda.”

„Aitäh!” Ari võttis raamatu kätte.

Proua Franklin ohkas. „Keegi röövis täna mu autot. Ta varastas kõik mu raamatud ja muusika.”

„Kohutav!” ütles Kristin.

Proua Franklin naeratas neile nukralt. „Need olid

kõigest asjad. Asju saab asendada. Mul on hea meel, et keegi viga ei saanud.”

Ari vaatas, kuidas proua Franklin minema kõndis. „Ma soovin, et me saaksime kuidagi aidata,” ütles Ella.

Ari silmitses origami järjehoidjat, mida ta parasjagu käes hoidis. „Aga võib-olla me saamegi!”

„Nagu näiteks?” küsis Kristin.

Ari muigas. „Tulge pärast kooli minu koju. Mul on üks mõte.”

Järgmisel päeval läksid Ari, Kristin ja Ella vahetunnijal, nagu alati, raamatukokku. Kuid seekord ei võtnud nad kaasa ainult raamatuid. Neil oli midagi erilist proua Franklini jaoks.

„Me tegime teile need!” Ari ulatas proua Franklinile koti. „Me teame, et me ei saa kõiki varastatud asju asendada, aga me mõtlesime, et ehk teevad need teile rõõmu.”

Proua Franklin vaatas koti sisse. Kott oli täis origamisid – järjehoidjaid, kalu, südameid, liblikaid. Ta naeratas laialt.

„Imeline! Suur tänu teile!” Ta tõmbas kotist ühe origami. See oli volditud raamatuke. „Ma kirjutan siia minipäevikusse kõik oma väiksed õnnelikud mõtted.”

Ari naeratas talle vastu. Ta saab alati – ühe voldi kaupa – teistele midagi toredate teha. ●

ILLUSTREERNUD BRIAN MARTIN

